

Societat | | Actualitzat el 29/07/2020 a les 06:30

Ibrahim i Charaf: «No esperàvem que el Govern demanés presó per a nosaltres»

Els dos joves han passat gairebé nou mesos a Puig de les Basses, acusats de participar en els aldarulls postsentència

Afkir (esquerra) i Fadlaoui (dreta) a Girona | Josep M Montaner

Ibrahim Afkir i Charaf Fadlaoui

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/195053/racisme/repressio/mes/tres/mesos/empresonats/pels/aldarulls/sentencia>) van sortir de Puig de les Basses el 2 de juliol. Hi havien passat gairebé nou mesos en presó provisional, acusats de desordres públics, atemptat contra els agents de l'autoritat, danys i delictes lleus de lesions en el marc dels aldarulls posteriors a la sentència del judici de l'1-O a Girona. El seu ha estat el primer judici dels previstos contra desenes de joves (<https://www.naciodigital.cat/noticia/205009/primers/presos/protestes/sentencia/1-o/arriben/judici>) amb acusacions similars i finalment han estat absolts (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206250/absolts/ibrahim/charaf/despres/vuit/mesos/empresonats/protestes/sentencia>) .

Tots dos, de divuit anys, relaten en aquesta entrevista a **NacióDigital** a Girona, la ciutat on viuen, com han estat aquests mesos de privació de llibertat, analitzem com els afecta el racisme institucional i expressen les seves perspectives de futur. La detenció per part dels Mossos d'Esquadra el 17 d'octubre els ha trastocat una estabilitat molt difícil d'aconseguir per als joves migrants.

- Com va rebre la notícia de l'absolució?

- Ibrahim Afkir: Ens ho va dir el Mustafa, el nostre educador. Ens va donar la bona notícia que tot s'havia acabat.

- Esperàveu una absolució?

- Charaf Fadlaoui: Per mi és normal. Saps per què? Perquè no tinc res a veure amb el que deien que havia fet. No hem tirat cap pedra contra la policia.

- I.A.: Quan el jutge va deixar-nos en llibertat i vam acabar amb la presó provisional, també esperava l'absolució. Però quan estàvem tancats pensava que em quedaria allà molt temps.

- Quin tracte heu rebut dins la presó?

- I.A.: Doncs alguns funcionaris ens han tractat bé i d'altres no. Per la resta, es tractava d'estar a la cel·la, al pati o al menjador. Cada dia així. Un dia normal es basava a quedar-te a la cel·la i donar voltes al pati. Ja està.

Charaf Fadlaoui: "Per mi l'absolució és normal. No tinc res a veure amb el que deien que havia fet"

- Què va passar el 17 d'octubre, quan us van detenir?

- C.F.: Aquell dia vam quedar a l'estació amb uns amics i des d'allà vam anar cap al Barri Vell cap a les vuit del vespre. Teníem la contrasenya del Wifi d'una biblioteca i volíem parlar pel mòbil amb la família i els amics. Llavors vam sentir sorolls i vam anar a mirar què passava. Hi havia nois agafant pedres i també hi havia foc. A mi em va agafar por i l'Ibrahim em va dir que marxéssim per no ficar-nos en cap embolic. I això vam fer. Vam baixar fins a una plaça i vam travessar el riu. Vam arribar a una plaça on hi havia una oficina d'un banc. Estàvem lluny d'on era la manifestació. Aleshores va venir la policia, primer els d'uniforme i després els de paisà, que van dir que havíem llançat pedres. Allà ens van detenir i ens van portar al calabós. Vam estar dos dies incomunicats. No em van deixar fer cap trucada.

- I.A.: A mi quan em van detenir, els Mossos em van fote una hòstia i em van portar al calabós.

- C.F.: Una hòstia? Hòsties!

- I.A.: Ningú sabia que estàvem detinguts. Ni la meva tutora, ni la meva família, ni ningú. Jo li vaig poder dir a la meva tutora quan vaig entrar a Puig de les Basses i va al·lucinar.

Afkir i Fadlaoui durant l'entrevista. Foto: Josep M Montaner

- Vosaltres sabíeu que hi havia convocada una manifestació aquell dia?

- I.A.: No, no en teníem ni idea. Sabíem que estaven passant coses però no sabíem què era. No ens hi vam ficar perquè no anava amb nosaltres i no volíem embolics.

- C.F.: No sabíem ni què volia dir la paraula "manifestació" fins que ha passat tot això.

- I.A.: Ara ja ens han explicat per què hi havia tantes manifestacions aquells dies.

- Per què creieu que els Mossos d'Esquadra us van detenir?

- C.F.: Jo ho vaig dir als jutjats i ho dic ara. Som el blanc perfecte per una policia enfadada. Quan estan enfadats ens busquen a nosaltres, els estrangers. Quan hi ha un problema sempre es fixen en nosaltres.

- I.A.: Hi havia catalans amb nosaltres al calabós, que van sortir lliures molt abans. Jo vaig parlar amb un d'ells per saber què havia passat i em va dir que tampoc havia fet res. No vam parlar dels motius de la manifestació.

- Creieu que vosaltres us hi heu quedat més temps pel fet de ser estrangers?

- I.A.: Crec que sí. El jutge considerava que hi havia risc de fuga. Nosaltres no tenim família aquí i els altres xavals sí que en tenen.

- C.F.: A més, ens han obert un expedient d'expulsió del país. Però nosaltres no volem marxar! Estem treballant per quedar-nos aquí, vaig flipar amb tot això del risc de fuga.

- I.A.: No té sentit. T'obren un expedient d'expulsió i a sobre diuen que et vols fugar al teu país. El nostre objectiu és quedar-nos aquí, hem vingut aquí per buscar-nos la vida i és el que estem fent. Jo vaig arribar el 2016 i vaig venir per intentar aconseguir el que no podia tenir allà. Tenir un futur.

Ibrahim Afkir: "Sabíem que estaven passant coses però no sabíem què era. No ens hi vam ficar perquè no anava amb nosaltres i no volíem embolics"

- La Fiscalia demanava nou anys de presó per a vosaltres i la Generalitat tres i mig (<https://www.naciodigital.cat/noticia/200117/fiscalia/generalitat/demanen/preso/dos/detinguts/durant/aldarulls/sentencia/1-o>) . Com ho valoreu aquesta petició del Govern?

- I.A.: Jo no pensava que a Generalitat demanaria presó, creia que només ho faria la Fiscalia. Quan ens van notificar les acusacions vaig preguntar per què la Generalitat demanava tres anys i mig de pena i encara ningú m'ha contestat. Ningú ho sap.

- Dèieu que el 17 d'octubre us van detenir pel fet de ser estrangers. Havíeu tingut problemes abans amb la policia?

- I.A.: A mi em paren sempre i em demanen documentació. Els hi ensenyo i llavors se'n van. M'ha passat sempre. Jo només pateixo per la policia, la resta de gent no és racista amb mi. Et paren pel carrer perquè ets *moro*. Ells han de fer la seva feina però no així.

- C.F.: Això és racisme. Quan la policia em para pel carrer sempre acabo pensant que hauria estat millor no sortir de casa.

Charaf i Ibrahim fotografiats a Girona. Foto: Josep M Montaner

- Quines conseqüències ha tingut per a vosaltres la detenció i el pas per la presó?

- I.A.: Jo he perdut el pis on vivia i el meu permís de residència. El procés d'expulsió del país encara està obert. A més, la presó t'ensenya moltes coses. Per començar, allunyar-te dels problemes. A partir d'ara si veig la policia per una banda, me n'aniré per l'altra. Jo he perdut per la cara tot el que havia aconseguit fins ara.

Ibrahim Afkir: "A mi la policia sempre em para per ser moro. Ells han de fer la seva feina però no així"

- Com valoreu que s'hagi constituït un grup de suport pel vostre cas?

- I.A.: Jo no m'ho esperava, la veritat. Els agraïm molt el que han fet i han estat amb nosaltres com si fossin la nostra família, animant-nos i dient que sortiríem d'allà. De fet van ser ells els que es van posar en contacte amb la meua família per explicar el que havia passat. Jo no hauria sabut ni per on començar.

- C.F.: Jo vaig parlar amb la meua família i els hi vaig dir que no tenia res a veure amb les acusacions però que m'havia tocat estar a la presó.

- Quines perspectives de futur teniu ara?

- I.A.: Jo quedar-me a Girona i buscar feina de pintor. Espero recuperar el permís de residència i

el meu pis.

- C.F.: Jo com ell, però vull ser pintor. Sabem que és molt difícil. Al final, penso que els papers només serveixen per si vols viatjar al teu país.

- I.A.: Encara que tinguis permís de residència, trobar feina és molt complicat perquè cal un contracte llarg.